

อมรา กงเพชร, (2557). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา. (สาขาวิชาจิตวิทยา).
กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ : อาจารย์อรรครวิช จาริกจาริต.

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำแนกตามเพศ และชั้นปี 3) หาความสัมพันธ์ของการสนับสนุนทางสังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะจิตวิทยา ชั้นปีที่ 1 – 4 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากมหาวิทยาลัย และแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบที แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (One-way ANOVA or F-test) และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักศึกษาเพศหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาเพศชาย
3. นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4
4. การสนับสนุนทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01